

κάποια βλάβη ή κάποια μικρή λύπη στη Δημιουργία. Γι' αυτό και κάθε ώρα και στιγμή προσεύχεται με δάκρυα και για τα χωρίς λογικό δημιουργήματα και για τους έχθρους της αλήθειας και γι' αυτούς, που του προξενούν ζημιές και βλάβες παρακαλώντας τον Θεό να ουλαχτούν και να συγχωρεθούν. Το ίδιο προσεύχεται ακόμη και για τα έρπετα (που γι' αυτά νιώθει κανένας ένστικτώδη αποστροφή). Και το κάνει αυτό εξαιτίας της άμετρης ευαισθησίας, που έχει στην καρδιά του, όπως ο Θεός.

Ένα άλλο δείγμα ιερής τρυφερότητας αναφέρεται στον διακρικώτατο και σοφώτατο Άββα Ποιμένα, έναν από τους πιο μεγάλους Άββδες.

«Παρέβαλον τινές τῶν γερόντων πρὸς τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα και εἶπον αὐτῷ: θέλεις, ἂν ἴδωμεν τοὺς ἀδελφοὺς νυστάζοντας εἰς τὴν σὺναξιν, ἵνα νύξωμεν αὐτοὺς ἵνα γρηγορῶσιν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν; Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. ἐγὼ τέως ἂν ἴδω τὸν ἀδελφὸν νυστάζοντα, τιθῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὰ γόνατά μου και ἀναπαύω αὐτόν»²

Πήγαν, λέει η διήγηση, κάποιοι γέροντες στον Άββα Ποιμένα και του είπαν: επιτρέπεις, αν ιδούμε τους αδελφούς να νυστάζουν την ώρα της ιερής συνάξεως, να τους σκουνητούμε λιγάκι για να μην κοιμούνται κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας; Ο Άββας τους άποκρίθηκε. ἐγώ, αν ιδώ τον αδελφό μου να νυστάζει, του βάζω το κεφάλι στα γόνατά μου και τον ξεκουράζω.

Αλήθεια, τί υπερβολή τρυφερότητος και κατανοήσεως του κόπου η της αδυναμίας του άλλου!

Η υπερφυσική και ουράνια αγάπη δεν θα μπορούσε να εκφρασθή καλύτερα, εξαγνισμένη και αγιασμένη εν Χριστώ, από τον τρόπο, με τον οποίο εκφράζονται και οι άνωτέρω Πατέρες, αλλά και πάρα πολλοί άλλοι. Γι' αυτό δεν σταυρώθηκε ο Κύριος και δεν ανέστη, για να μεταμορφώσει τη φύση μας και να την κάνει από θηριώδη και άγριωπή, λεπτή, τρυφερή, πονετική, γεμάτη κατανοούσα αγάπη; Η μεταμορφώνουσα την «νεπτωκυϊαν» φύση μας χάρις χύνεται πλούσια στην ανθρώπινη καρδιά, την ανασταίνει από την σκληρότητα και διαφθορά της, ώστε να μπορή άνετα δια μέσου της να εκφράζονται τα πλούσια χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, ένα από τα όποια, το κυριώτερο δε, είναι η αγάπη (Γαλ. ε' 22).

Επομένως, προκειμένου να εκφράσουμε την αγάπη μας προς τα έξω, δεν πρέπει να άλλοιωσουμε άφυσικά την καρδιά μας και να στραγγάλισουμε την ευαισθησία της, αλλά κυρίως να αφήσουμε τη χάρη του Κυρίου να κατευθύνεται σωστά και να κυριαρχή μεταμορφωμένη στον ίδιο τον έαυτό της, με πλήρη άποτολημοσύνη της, χάριν του άγαπημένου, «μη ζητούσα τα έαυτῆς». Δεν είναι το ίδιο να καταπνίγουμε την καρδιά μας και να τη διαστρέφουμε και να την μικραίνουμε και το ίδιο να τη θέτουμε στην ύπηρεσία της πνευματικής αγάπης, να την ευαισθητοποιούμε πιο πολύ, να την κάνουμε πλατειά και ευρύχωρη, ξένη προς κάθε μικρότητα και κάθε φιλαυτη και έγωιστική έπιδιωξη, που σ' αυτήν θα μάς ώθοϋσε ευχαρίστως «ο παλιός ημών άνθρωπος» (Ρωμ. ζ' 6).

Δεν άγνοϋμε τους κινδύνους, που έλλοχεϋουν στο σημείο αυτό. Υπάρχει πάντοτε ο φόβος να προχωρήσουμε στην αντίθετη κατεύθυνση και να υποχωρήσουμε στις κατώτερες κλίσεις μας, αν δεν προσέξουμε. Συνεπώς δεν είναι εύκολος ο δρόμος της αγάπης, υποδεικνύοντας να θέτουμε όλον τον συναισθηματικό μας πλοϋτο, που μάς έδωσε ο Κύριος, και θέτοντάς τον στην ύπηρεσία της αγάπης. Χρειάζεται γι' αυτό όλοκληρωτική άυταπάρνηση. Μη λησμονϋμε πως η άυταπάρνηση, που είναι ένα είδος ζωντανού θανάτου, μία έκούσια χάριν του Ίησού σταϋρωση, δεν άποβλέπει παρά στην άνάστασή μας, που άρχίζει άπο τώρα και θα τελειωθῆ κατά την τελική και όριστική άνάστασή μας. Δύσκολη και ίσως κουραστική η όδος της αγάπης, αλλά πλούσιοι οι καρποί της και εν τῷ νϋν και εν τῷ μέλλοντι αιώνι, όπου θα τελειώσουν οι άγῶνες και θα μάς χαρισθῆ μία ύπερ έννοια και ύπερ κατανόηση άλλη βιοτή, με άλλο, πνευματικώτατο και μακάριο περιεχόμενο.

Σημειώσεις 1.- Ισαάκ του Σύρου, Τα εύρεθέντα άσκητικά, Λόγος πα'. Έκδ. Σπανού, Αθήναι, σελ. 306.
2.- (Γερροντικόν, έκδ. «Άστέρος», Αθήναι 1970, σελ. 99, Άββας Ποιμήν).

Γιά τό μήνα ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024 & το 12ήμερο προγραμματίστηκαν:

1/12/2024	ΚΥΡ.	Προφ. Ναούμ, Φιλαρέτου του έλεήμ. Άγιασμός	Θεία Λειτουργία	07:00
5/12/2024	ΠΕΜ.		Έπερ Ευέλαιο	17:00
8/12/2024	ΚΥΡ.	Όσιου Παταπίου Σωσθένους Απολλά, κλη έκ τών 70	Θεία Λειτουργία	07:30
15/12/2024	ΚΥΡ.	Έπερμ. Έλευθερίου & Ανθίας της μητρός αϋτοϋ	Θεία Λειτουργία	07:30
22/12/2024	ΚΥΡ.	Άδάμ, Ίωσηφ & πάντων τών Προφητών	Θεία Λειτουργία	07:30
24/12/2024	ΤΡ.	Εύγενίας όσιμ. Βασίλλα & Άχαϊκού μαρτ	Όρθρος,-Μεγ. Ωρες	07:00
25/12/2024	ΤΕΤ.	Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ν Α	Θεία Λειτουργία	05:30
29/12/2024	ΚΥΡ.	Τών Άγ. Νηπίων ύπο του Ήρώδου άnaireθ.	Θεία Λειτουργία	07:30
1/1/2025	ΤΕΤ.	Περιτομή του Χριστοϋ - Βασιλείου του Μεγ.	Θεία Λειτουργία	07:30
3/1/2024	ΠΑΡ.	Προφήτου Μαλαχίου, Γορδίου μάρτυρος	Όρθρος,-Μεγ. Ωρες	07:00
5/1/2025	ΚΥΡ.	Θεοπέμπτου & Θεωνά τών μαρτύρων	Θεία Λειτουργία	07:30
6/1/2025	ΔΕΥΤ.	Α Γ Ι Α Θ Ε Ο Φ Α Ν Ε Ι Α	Θεία Λειτουργία	07:30

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Έξομολόγηση γίνεται: Μόνο όταν μετά άπο τηλεφωνική συνεννόηση με τόν έφημέριο καθοριστέι συγκεκριμένη μέρα και ώρα. τηλ. **6934603304**

«Σημειώσεις»

(I) Συχνά στο παρεκκλησί μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & άλλες εκδηλώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίο προγραμματισμό μας. Όσο επιθυμείτε να ενημερώνεστε γι αυτές με SMS, παρακαλούμε ζητήστε το.

(II) Έσπερινός τελείται στις 17:00 μόνο τις παραμονές (προηγούμενο άπόγευμα) κάθε λειτουργίας

Έμεϊς και η Άγάπη μας

π. Εϋσέβιος Βίττης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του προηγούμενου

..... Για να τό καταλάβουμε αυτό καλύτερα, άς άκούσουμε τί λέει σχετικά ο άγιος Μάξιμος ο Όμολογητής: Η ψυχή, λέει, με όργανό της κάθε άίσθηση π.χ., όραση, άκοή, γεϋση κ.λπ., σύμφωνα με τούς νόμους, που έθεσε ο σοφός Δημιουργός τών πάντων, έρχεται σε κατά φύση σχέση με διαφόρους τρόπους με τα άισθητά πράγματα, όταν τα χρησιμοποιή καλά και έπειδή χρησιμοποιεί σωστά τις άισθήσεις. Και αυτό, με τη συνείδηση πως πίσω άπο τα υλικά πράγματα κρύβεται ο ίδιος ο Θεός, που τα δημιούργησε. Άν ένεργήση έτσι, δημιουργεί με την προαίρεσή της μέσα στη διάνοιά της ένα πνευματικόν κόσμο, μία σύνθεση και πλάθει μία σωστή αντίληψη για τόν κόσμο, που την περιβάλλει, με άποτέλεσμα να καταλήγη στην δημιουργία μέσα της τη δυνατότητα της άρετῆς. Δια μέσου της άρετῆς ένώνεται με τόν Θεό, τόν Δημιουργό της. Και έτσι βρίσκεται η ψυχή σε θέση να μπορη να ανταλαμβάνεται τόν Θεό, που με κανέναν άλλο τρόπο δεν μπορει να γίνη αντιληπτός.

Γιατί λέγονται αυτά, που άσφαλώς είναι λίγο δύσκολα και δεν μάς επιτρέπει ο χρόνος να τα αναλύσουμε περισσότερο; Λέγονται, για να μάς βοηθήσουν να έρευνϋμε τόν έαυτό μας, αν είναι έλεύθερος άπο πάθη, που αυτά με τη σειρά τους δεν μάς επιτρέπουν να άσκήσουμε καθαρῆ αγάπη. Συνειδητοποιώντας όμως τα πάθη μας, μποροϋμε να άγωνιστοϋμε για τη μεταμόρφωσή

